

ת"פ 51440/05/19 - מדינת ישראל נגד בקר אלדהבשה, מגדי אבו ואדי (עציר) - נדון

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 51440-05-19 מדינת ישראל נ' אלדהבשה ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת אחינעם צוריאל המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד עדי יזרעאלי
נגד הנאשמים		בקר אלדהבשה ע"י ב"כ עו"ד נתי טרבלסי 2. מגדי אבו ואדי (עציר) - נדון

גזר דין לנאשם 1

רקע

1. הנאשם 1 הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של נהיגה פוחזת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, ועבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 2.4.18 לפנות בוקר בתחנת הדלק בבית קמה, ניגשו שוטרים לרכב בו ישבו הנאשמים 1 ו-2, ודפקו על חלון הנהג. נאשם 1, אשר ישב במושב הנהג, החל בנסיעה מהירה מהמקום ונסע לכיוון צומת שובל כשניידות המשטרה נוסעות בעקבותיו וכורזות לו לעצור. בסמוך לצומת שובל ביצע הנאשם פניית פרסה, כשהוא חוצה פס הפרדה רצוף, שעה שהניידת קרובה אליו, והחל בנסיעה לתוך השטח הכפרי לכיוון פזורת זיאדנה. מיד ובסמוך עצר נאשם 1 את הרכב בשטח פתוח, הנאשמים פרקו מן הרכב ונמלטו מהמקום. לאחר מרדף רגלי נעצרו הנאשמים, וכשניסו השוטרים לעוצרם השתוללו והדפו את השוטרים, ובכך הפריעו לשוטרים במילוי תפקידם. נאשם 2 איים על אחד השוטרים, ונאשם 1 סרב לבדיקת שכרות ומשכך נהג ברכב תחת השפעת אלכוהול. בעשותו את המתואר לעיל, נהג נאשם 1 בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה לסכן חיי אדם או לגרום לחבלה.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני לפיו נאשם 1 יודה בכתב אישום מתוקן, והצדדים יטענו לעונש באופן חופשי. הוסכם על הצדדים כי גזר הדין יכלול רכיב מוסכם של פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 6 חודשים וזאת החל מיום 5.1.23.

בנוגע לנאשם 2, אשר הורשע בעבירות של איומים והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו הגיעו הצדדים להסדר טיעון הכולל רכיבי ענישה מוסכמים והוטלו עליו מאסרים מותנים, קנס בסך 1,500 ₪ והתחייבות. נאשם 2 נדון ביום 5.1.23.

טענות הצדדים

4. ב"כ המאשימה עמדה על הפגיעה בערכים המוגנים תוך סיכון חייהם, שלומם ורכושם של המשתמשים בדרך. עוד צוין כי נהיגה מסוכנת במהלך מרדף משטרי פוגעת בתחושת הביטחון של הציבור, ומפרה את הסדר הציבורי תוך זלזול בוטה בגורמי אכיפת החוק. המאשימה הפנתה למדיניות הענישה הנהוגה ועתרה למתחם הנע בין שנת מאסר ל-30 חודשי מאסר בפועל. בסופו של יום, נוכח הודאת הנאשם במיוחס לו, מחד גיסא, עברו הפלילי והתעבורתי ושיקולי הרתעה, מאידך גיסא, עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הנמוך של המתחם אך לא בתחתיתו, וזאת בצירוף ענישה נלווית.

5. כראייה לעונש הגיש ב"כ הנאשם מסמך רפואי המעיד על תלונותיו של הנאשם בדבר קיומו של כאב גב. בטיעוניו הדגיש ב"כ הנאשם את הודיית הנאשם 1 במיוחס לו ואת החיסכון בזמן השיפוט. עוד צוין חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. ב"כ הנאשם טען כי מקומו של כתב האישום במהותו בבית המשפט לתעבורה. נאשם 1 אמנם הודה והורשע בעבירה של נהיגה פוזת אך נסיבות ביצוע העבירה הן נסיבות של נהיגה בקלות ראש, שכן כתב האישום לא מציין את המהירות בה נסע הנאשם, ומייחס לו פניית פרסה תוך חציית פס הפרדה רצוף שהינה עבירת קנס. נטען כי נסיבות ביצוע העבירה אינן מן החמורות, שכן לא נגרם כל נזק. כתב האישום אף לא מציין קיומם של רכבים נוספים בדרך ועל כן אין מקום לתת ביטוי אף לנזק פוטנציאלי. בהתאם להוראות תיקון 113 נטען כי יש לקבוע מתחם ההולם את נסיבות ביצוע העבירה ולא את העבירה בה הורשע. משיקולי שיקום, ובשל חלוף חמש שנים מאז ביצוע העבירות עתרה ההגנה לענישה צופת פני עתיד.

קביעת מתחם העונש ההולם

6. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. כתב האישום מתאר אירוע אחד. הנאשם הורשע במספר עבירות, ביניהן קשר הדוק, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

8. הימלטות משוטרים אשר מובילה למרדפים בכבישי ישראל פוגעת קשות בביטחון הציבור, בביטחון גורמי אכיפת החוק, ומסכנת באופן משמעותי את ציבור משתמשי בדרך. תופעת הנהיגה הפראית במהלך מרדפים עם המשטרה, תוך הפרה גסה של חוקי התנועה, יוצרת סיכון רב וחמור לכל הנוסעים בדרכים, ופוגעת בסדר הציבורי. תופעה זו

אף מבטאת זלזול מופגן ובוטה בגורמי אכיפת החוק, והעדר מורא החוק. לעניין זה ראו דבריו של כב' הש' לוי בע"פ 7798/08 מדינת ישראל נ' שביקוב (22.1.09):

"נדמה כי אין צורך לחזור ולהזכיר את המצב הנורא השורר בדרכים, לו תורם מה שמוגדר כ"גורם האנושי" משקל מכריע. את מחירו של נגע התאונות משלמים, כמעט כעניין של יום יום, רבים בחייהם, ולרוב מדובר באנשים תמימים שלרוע מזלם נקלעו לדרכו של נהג עברין או כזה שחטא בחוסר תשומת-לב רגעית. ואם בכך לא די, אנו עדים בשנים האחרונות לתופעה חמורה נוספת, ששוב אינה נחלתם של יחידים. נהגים שנדרשים על ידי שוטרים לעצור, אם לבדיקה שגרתית או כתוצאה מביצוע עבירת תעבורה, נמלטים בנסיעה מהירה, וכתוצאה מכך מתפתח מרדף בו מסכנים הרודפים, הנרדף ואזרחים תמימים את חייהם. נוכח מציאות קשה זו נדרשו בתי המשפט להרים את תרומתם לביעור תופעה זו, בה כרוכים לא רק סכנה לכלל, אלא גם זלזול מופגן ובוטה בחוק ובאלה השוקדים על אכיפתו. לפיכך, הנחה בית משפט זה את הערכאות הדיוניות להחמיר בעונשם של נהגים נמלטים"

9. כמו כן, נהיגה בשכרות או תחת השפעת משקה משכר, הינה עבירה חמורה, שעלולה לגרום לנוהג הרכב לאבד שליטה על רכבו או על מערכותיו, ובתוך כך לגרום לתאונות דרכים ולפגיעה בנפש. מדינה מתוקנת, החפצה חיים, אינה יכולה להשלים עם התופעה של שתיית אלכוהול או נטילת סמים ונהיגה ברכב, עסקין בשילוב קטלני המסכן אף הוא את הציבור ומשתמשי הדרך.

בעניין זה, יפים דבריו של כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 3209/10 אריאל מגר נ' מדינת ישראל (26.08.2010):

"נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חייהם של הנוהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. לכן, יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות"

העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו פוגעת ביכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם בשמירה על הסדר הציבורי וכן פוגעת בעקרון שלטון החוק.

10. נסיבות ביצוע העבירות פורטו במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. בניסיונותיו להימלט מהשוטרים, אשר דפקו על חלון הרכב, בו ישב הנאשם יחד עם נאשם 2, החל הנאשם בנסיעה מהירה, תוך שניידות משטרה בעקבותיו וכורזות לו לעצור. הנאשם ביצע פניית פרסה כשהוא חוצה קו הפרדה רצוף, שעה שהניידת קרובה אליו והחל בנסיעה לתוך השטח הכפרי. מיד ובסמוך עצר הנאשם את הרכב בשטח הפתוח, והחל להימלט מן המקום יחד עם נאשם 2. לאחר מרדף רגלי נעצרו הנאשמים, תוך שהם משתוללים והודפים את השוטרים. נאשם 1 סרב לבדיקת שכרות ומשכך נהג תחת השפעת אלכוהול. על פניו, מדובר באירוע שהתמשך על פני פרק זמן לא קצר והנאשם היה יכול לחדול ממעשיו בכל שלב טרם נעצר על ידי השוטרים.

11. הנאשם הפגין זלזול בוטה ברשויות האכיפה ובשלטון החוק. התנהגות הנאשם מלמדת על היעדר מורא ופחד ונכונות לפגוע בגורמי אכיפת החוק רק על מנת למלט את עצמו, ומבלי לתת את הדעת לתוצאות האפשריות של התנהגותו. עם זאת, מדובר באירוע ספונטני שלא כלל תכנון או כוונה, והאירוע הסתיים למרבה המזל ללא פגיעה בגוף או ברכוש.

12. בבחינת מידת הפגיעה בערך המוגן יש להבחין בין מדרגים שונים של חומרה בעבירה של מעשה פיזיות ורשלנות ברכב, בהתחשב בפרמטרים שונים. יש לבחון האם הנאשם התנגש בכלי רכב אחרים או פגע בהולכי רגל ומה הנזקים שנגרמו כתוצאה מהתאונה לגוף או לרכוש. כמו כן, יש לבחון את פוטנציאל הסיכון שנגרם, האם נהגי כלי רכב אחרים נאלצו לסטות מהמסלול או לבלום בלימת חירום, האם שוטרים או הולכי רגל נאלצו להימלט כדי להימנע מפגיעה. מעובדות כתב האישום המתוקן לא עולה קיומם של כלי רכב נוספים על הכביש, למעט ניידת המשטרה, שהיתה סמוכה אל רכבו של הנאשם כאשר זה ביצע פניית פרסה תוך חציית קו הפרדה רצוף. עוד יש לבחון האם בוצעו הפרות של חוקי התעבורה במהלך ההימלטות, כגון: נהיגה באור אדום, נגד כיוון התנועה, מעבר בין נתיבים, קו חציית הפרדה לבן, נהיגה במהירות מופרזת, וכדומה. במקרה דנן, כתב האישום המתוקן מצוין כי הנאשם החל בנסיעה מהירה, כאשר לא צוינה מהירות הנסיעה. בסמוך לצומת שובל ביצע פניית פרסה תוך חציית קו הפרדה רצוף, והחל בנסיעה לתוך השטח הכפרי, שם נעצר.

13. עבירה של נהיגה פוחזת מכילה בקרבה קשת רחבה של התנהגויות. כפי שנקבע לאחרונה בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 49569-12-22 פלדמן נ' מדינת ישראל (22.2.23):

"העבירה של נהיגת רכב בפיזיות, יכולה להתבטא בקשת רחבה של מצבים. בקצה האחד נמצאות ההתנהגויות העולות אך במעט על עבירות תעבורה ובקצה השני נמצאות ההתנהגויות הטומנות בחובן סכנה ממשית לאדם, הקרובות באופיין הפיזי לעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. ובהתאם, הענישה המוטלת נעה על פני מנעד שבין מאסר בעבודת שירות ועד ל- 30 חודשי מאסר בפועל (ראה ע"פ 3867/08 מוחמד סיתאוי נגד מדינת ישראל, 03.09.08; ע"פ 8704/08 הייב נגד מדינת ישראל, 23.4.09; ע"פ 4836/11 חמאד נגד מדינת ישראל, 11.1.12; ע"פ 5691/09 ג'בארין נגד מדינת ישראל, 11.10.09)."

14. עיינתי בפסיקה אליה הפנתה המאשימה ומצאתי כי מדובר במקרים חמורים יותר מהמקרה דנן:

א. עפ"ג 11059-04-15 אבו כף נ' מדינת ישראל - בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם על גזר הדין שכלל 20 חודשי מאסר בפועל. בתיק זה מדובר היה באירוע ממושך, כאשר המערער במהלך המרדף אף עלה על אי תנועה תוך עקיפת מחסום משטרי וכן בנהיגתו הפרועה גרם לניידת המשטרה לרדת לשולי הכביש.

ב. ת"פ 21783-08-15 מדינת ישראל נ' זכרוב - הוטלו על הנאשם 19 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נהג ברכב שאינו שלו, ללא רשות בעליו, בזמן פסילה ותחת השפעת אלכוהול. במהלך המרדף עקף

הנאשם מחסום משטרתי, זיגזג על הכביש וכמעט התנגש בניידת.

ג. רע"פ 7971/15 **גלגולי נ' מדינת ישראל** - נדחתה בקשת רשות ערעור על בית המשפט המחוזי שהחמיר את עונשו של המערער וגזר עליו 18 חודשי מאסר. המערער תקף שוטר, נהג בזמן פסילה וללא פוליסת ביטוח בתוקף, נהג תחת השפעת אלכוהול וגרם לתאונה. במהלך המרדף התנגש המערער בניידת ולניידת אחרת גרם לסטות ממסלולה. נגד המערער אף היה תלוי ועומד מאסר מותנה בן 14 חודשים.

ד. ת"פ 20988-05-18 **מדינת ישראל נ' אבו צליח** - הוטלו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל לאחר שזה נמלט מן השוטרים נסע לכיוון אחד השוטרים וכמעט פגע בו, כמו כן הזיז שוטר אחר מנתיב נסיעתו, עלה על הכביש נגד כיוון התנועה ולבסוף התנגש במבנה ארעי.

15. עיינתי אף בפסיקה שהציגה ההגנה, ולא מצאתי כי היא תומכת בעמדתה, ועולה בקנה אחד עם נסיבות המקרה דנן, שכן הנאשם כלל לא עתר לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן, ואין כל אינדיקציה לקיומו של הליך שיקומי בעניינו:

א. עפ"ג (חיפה) 9925-09-20 **מוחמדין נ' מדינת ישראל** (31.12.20) - נדחה ערעורו של המערער על גזר הדין שכלל 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. נסיבות הנהיגה הפוזת היו חמורות מהמקרה דנן, עם זאת מדובר היה בנאשם צעיר בן 20, נעדר עבר פלילי אשר עבר הליך שיקומי משמעותי, כאשר שירות המבחן המליץ בעניינו על הטלת של"צ ואף שלל את הצורך בהטלת צו מבחן.

ב. ת"פ (שלום ב"ש) 35312-04-15 **מדינת ישראל נ' אבו עאיש** - הוטלו על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 7 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם על גזר הדין נדחה. התקשיתי להבין כיצד פסק דין זה תומך בעמדת ההגנה, אשר עתרה לענישה צופת פני עתיד.

ג. ת"פ (שלום קריות) 36892-03-17 **מדינת ישראל נ' עמר** - בית המשפט חרג ממתחם העונש משיקולי שיקום, קיבל את המלצת שירות המבחן והטיל על הנאשם צו של"צ.

16. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה, אוסיף ואציין כי, ככלל, מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של נהיגה פוזת נמצאת במגמת החמרה, ובפרט במחוזותינו, בשל שכיחות התופעה בכבישי הדרום. מעיון מדוקדק בפסיקת בית המשפט המחוזי בבאר שבע עולה כי רק במקרים בודדים וחריגים הסתפק בית המשפט בענישה שאינה כוללת מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, וזאת בהתחשב בגילם הצעיר של נאשמים, העדר עבר פלילי וקיומו של הליך שיקומי משמעותי (ראה למשל: עפ"ג (ב"ש) 37215-02-22 **זוהר אלימטאל נ' מדינת ישראל** (9.3.22), ת"פ (מחוזי ב"ש) 29964-08-15 **מדינת ישראל נ' פואד אל אעסם** (5.7.17), ת"פ (מחוזי ב"ש) 13294-05-13 **מדינת ישראל**

נ' טראבין (7.7.14)).

17. בנסיבות המקרה דנן, כאשר כתב האישום המתוקן לא מציין את המהירות בה נסע הנאשם, ואף לא את קיומם של רכבים נוספים על הכביש, למעט ניידת המשטרה, כאשר העובדות המקימות את הנהיגה הפוזת הן בעיקרן נהיגה מהירה תוך הימלטות משוטרים ופניית פרסה תוך חציית קו הפרדה רצוף שעה שהניידת קרובה אליו, אני סבורה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה מן החמורות, ועל מתחם העונש ההולם לנוע בין 6 חודשי מאסר שיכולו וירוצו בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

18. בקביעת העונש בתוך המתחם נתתי דעתי לכך שהנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות ובכך חסך זמן שיפוטי.
19. לחומרה שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם. הנאשם, בן 29, ובעברו 4 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, החזקת סכין והסעת שב"ח. בשנת 2016 אף נדון הנאשם למספר חודשי מאסר לריצוי ממשי. עם זאת, נתתי דעתי לכך שההרשעה האחרונה היתה בשנת 2018, וכך גם האירוע מושא כתב האישום. הרישום התעבורתי של הנאשם כולל 13 הרשעות קודמות, בין השאר, נהיגה ללא רישיון, נהיגה במהירות מופרזת ונהיגה בקלות ראש.
20. לקולא אציין את חלופ הזמן מאז ביצוע העבירות, העבירות בוצעו לפני כ-5 שנים. עם זאת, לנתון זה יש לתת משקל מוגבל, שכן הנאשם לא התייצב למספר רב של דיונים בעניינו ואף יצאו נגדו מספר צווי הבאה. בעשותו כן, תרם הנאשם תרומה משמעותית להימשכות ההליכים.
21. לנהיגה פזיזה ופוזת ברכב עלולות להיות תוצאות קטלניות. הנאשם נמלט מן השוטרים ובאופן נהיגתו היה נכון לסכן באופן ממשי את המשתמשים בדרך. לא ניתן להתעלם מתחושותיו של ציבור משתמשי הדרך והנהגים בנגב, אשר סובל מפגיעה קשה בתחושת הביטחון האישי עקב התופעה הנפוצה של נהיגה מסוכנת בכבישי הנגב, ועל כן יש לתת משקל מכריע לשיקולי הרתעה. אין כל ערך ברטוריקה המגנה את התופעה, כאשר אינה מגובה בענישה מרתיעה.

22. בנסיבות אלה מצאתי כי יש לגזור את עונשו של הנאשם סמוך לחלקו התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו.

סוף דבר

23. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה של הפרעה לשוטר, עבירה של נהיגה פוחזת וכן עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.5.24.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ד. הנאשם פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, וזאת למשך 6 חודשים אשר החלו ביום 5.1.23, עת הפקיד הנאשם את רישיון הנהיגה.

ה. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים.

הפסילה תופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"ג, 16 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.